

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Στη στροφή του χρόνου

Πλειοδοτώντας μ' ευχές κι ελπίδες

«Χάνοντας» το παρόν, αναπολώντας το παρελθόν, αγωνιώντας για το μέλλον.

Συζητώντας με τις παρέες της Θεσσαλονίκης, για τις δυτικές συνοικίες της πόλης που βγάζουν «σκληρά» παιδιά, συζητώντας στην

«ΑΛΕΑ», ακούγοντας κλασική τζαζ, πίνοντας μπύρες, καπνίζοντας τσιγάρα.

Ευάλωτοι, με ημερομηνία λήξης οι άνθρωποι.

Ο καλός μερικές φορές καιρός, όπως και η τσίγκνα της Πρωτοχρονιάς στην Ελλάδα, που θύμιζαν Πάσσα.

Οι μεταφυσικές αγωνίες των Ελλήνων ταξιτζήδων τις μέρες των γιορτών.

Η λαϊκή σοφία των παλαιότερων γενεών: «Γένναμε με τύχη και πέταμε στ' αγκάθια».

Τα ερωτικά χαλβαδιάσματα υπέργηρων και άρρωστων γιαγιάδων, ερωτικά χαμόγελα προς νεαρούς νοσηλευτές...

Τη χρονιά που πέρασε τα χωράφια πρασίνισαν νωρίς. Τη χρονιά που πέρασε, οι μολόχες στα μπαλκόνια της πόλης άθισαν νωρίς.

Οι συμπεριφορές, οι πρακτικές, οι προσδοκίες των Ελληνοαυστραλών, οι προσδοκίες ολόκληρου του κόσμου στην αρχή μιας νέας χρονιάς.

Πλειοδοτώντας μ' ευχές κι ελπίδες.

Καλή μας χρονιά παιδιά.

Στις γιορτές διαβάζουμε. William Trevor!

Γεννήθηκε το 1928 στην επαρχία Cork της Ιρλανδίας και σπούδασε ιστορία στο Trinity College του Δουβλίνου. Παιδί της μεσαίας τάξης Ιρλανδών προτεσταντών, εργάστηκε ως γλύπτης, ως εκπαιδευτικός, ως κειμενογράφος σε διαφημιστικές εταιρείες.

Αρχισε να γράφει σχετικά αργά στη ζωή του, γύρω στα 35 του χρόνια.

Εδώ και δεκαετίες ζει στη Βρετανία, ενώ ταξιδεύει συχνά στην Ιρλανδία, στην Ιταλία και στην Ελβετία.

Στην Ελλάδα έγινε γνωστός σε ένα ευρύτερο αναγνωστικό κοινό, μέσα από τη συλλογή διηγημάτων του «Οι εργένηδες των λόφων», που κυκλοφόρησαν πριν λίγα χρόνια τα «Ελληνικά Γράμματα», που τώρα δεν υπάρχουν πια.

Η αγγλόφωνη βιβλιοκριτική (Βρετανία, Ιρλανδία, Η.Π.Α.) θεωρεί τον William Trevor ως τον κορυφαίο εν ζωή διηγηματογράφο αυτής της γλώσσας.

Τα άπαντά του ξεπερνούν τα 40 έργα, μυθιστορήματα, διηγήματα, θεατρικά έργα κ.α.

Σταράτη η γραφή του, δυνατές και ρεαλιστικές οι ιστορίες του, γεμάτο μοναξιά κι απώλειες, γεμάτο σοφία και θύμψεις το έργο του, καθώς οι άνθρωποι πορεύονται μέσα στο χρόνο.

Ο Trevor γράφει λες και η λογοτεχνία σταμάτησε στους «Δουβλινέζους» του James Joyce, λες και δεν ακολούθησαν ο «Οδυσσέας» και το «Finnegans Wake», είπε κάποτε για τη γραφή του ένας κριτικός.

Κι όμως.

Η καλή λογοτεχνία, η καλή τέχνη, δεν είναι μόνο εγκεφαλικές επινοήσεις ή αναπλάσεις της πραγματικότητας ή του φαντασιακού.

Ο Γκράμσι για την Πρωτοχρονιά...

Μικρό απόσπασμα για την πρωτοχρονιά του 1916, γραμμένο από το ριζοσπάστη Ιταλό στοχαστή Αντόνιο Γκράμσι (1891-1937).

«Κάθε πρωί, όταν ξυπνώ υπό τη σκέπη του ουρανού, νιώθω ότι για μένα είναι πρωτοχρονιά. Θέλω κάθε πρωινό να είναι για μένα πρωτοχρονιά. Κάθε μέρα θέλω να αναμετριέμαι με τον εαυτό μου και να ανανεώνομαι κάθε μέρα. Κάθε ώρα της ζωής μου θα ήθελα να είναι καινούργια και ταυτόχρονα να συνδέεται με τις περασμένες. Δεν θέλω καμία μέρα προκαθορισμένων συλλογικών πανηγυρισμών, που να πρέπει να μοιραστώ με ένα σωρό ξένους που μου είναι αδιάφοροι. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που περιμένω το σοσιαλισμό». Κατανοώ εν μέρει το στοχαστή. Κατανοώ και διαφωνώ! Εν μέρει.

Καλές διακοπές, καλές διαδρομές, καλές επιστροφές

Μεγάλη υπόθεση ο υπό διάθεση χρόνος. Το να «διαφεντεύεις» τη μέρα σου και τον εαυτό σου, στο βαθμό που μπορείς και οι συνθήκες σου επιτρέπουν, το να «συνδιαμορφώνεις» εσύ την καθημερινότητά σου, έστω και για λίγες μέρες ή εβδομάδες το χρόνο, είναι ελευθερία, είναι δημιουργία, είναι χαρά ζωής.

Κάθε φορά που «χάνουμε» ή «βρίσκουμε» τους εαυτούς μας, στα βουνά και στις θάλασσες της Ελλάδας, της Αυστραλίας ή του εξωτερικού.

Κάθε φορά που ξαναγεννιόμαστε κολυμπώντας, περπατώντας, διαβάζοντας, τρώγοντας, πίνοντας, συζητώντας, ερωτοτροπώντας.

Κάθε φορά που συμβαίνουν αυτά, είναι χαρά ζωής, είναι ελευθερία, είναι «αναγέννηση»...

Κάθε φορά που εισάγουμε μια στοχαστική διάσταση στην καθημερινότητά και στη ζωή μας, κάθε φορά που θυμόμαστε πως η ανθρώπινη ζωή είναι σταγόνα στον ωκεανό, είναι περίπου 80 χρόνια «μικτά», γιατί αφαιρώντας τις ώρες του ύπνου, της «υποχρεωτικής» εργασίας κλπ, είναι σημαντικά λιγότερη...

Κάθε φορά λοιπόν, που θυμόμαστε ότι μερικές δεκαετίες ανθρώπινης ζωής είναι ένα «ασήμαντο» μέγεθος, μπροστά στον αστρικό, μπροστά στο γεωλογικό, μπροστά στον ιστορικό χρόνο. Μπροστά στα 15 περίπου δισεκατομμύρια χρόνια που υπολογίζεται να είναι η ηλικία του σύμπαντος, ή μπροστά στα 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια που είναι η ηλικία του πλανήτη μας.

Τότε.

Είναι καλό, αξίζει να το φροντίσουμε, ας φροντίσουμε, στο βαθμό που μπορούμε, στο βαθμό που το θέλουμε, στο βαθμό που οι συνθήκες μας το επιτρέπουν, ας φροντίζουμε να ιεραρχούμε σωστά τις ανάγκες και τις προτεραιότητές μας στη ζωή.

Australian Outback

«Ο ριζοσπάστης Ιταλός στοχαστής Αντόνιο Γράμσι»

«Πρωτοχρονιάτικο γλέντι με συγκρότημα χάλκινων στην Εράτυνα Κοζάνης» συνοδεύει το 1ο κείμενο το «Πλειοδοτώντας μ' ευχές κι ελπίδες»

«Ο συγγραφέας William Trevor»

Ας κυνηγάμε όνειρα και ουτοπίες.

Ας «ταξιδεύουμε» σε μέρη μαγικά κι ονειρεμένα.

Ας κάνουμε «δουλειές», ας αγαπούμε, ας κάνουμε παρέες, ας κάνουμε πράγματα που «μιλούν» στην ψυχή μας.

Καλές διαδρομές, καλές διακοπές, καλές επιστροφές, καλό μας χρόνο λοιπόν.